

Fra Komiteen av 10. mai 1956.

Avskrift.

Oslo, den 28. juli 1956.

Herr gårdbruker Anders H a f s k j o l d,
formann i Forbundet for sosial oppreisning,
eier av avisen "Folk og Land".

L i e r.

Deres brev av 28.f.m. har vi mottatt.

Når De anfører, at "saken ble behandlet inngående på siste styremøte" er det misvisende. De har bare fremført - rent overfladisk - Deres egne betragtninger i sin almindelighet, og samtidig har De tilbakeholdt de opplysninger vi har gitt og de argumenter som ligger til grunn for vor henstilling til Dem om hurtigst mulig å foreta et redaktørskifte i Deres privatforetagende "Folk og Land". Heller ikke har De forelagt, at De er tilbuddt en ny redaktør med høye kvalifikasjoner.

Styremedlemmene har således ikke fått seg forelagt av Dem tilstrekkelig materiale til å kunne ta et forsvarlig standpunkt under ansvar overfor Forbundet. Det er oss forøvrig bekjent, at noen av styrets medlemmer deler vor oppfatning, som har sterk tilslutning utover landet.

I vor skrivelse av 22.f.m. har vi erklært oss "villige til å delta i et møte med bladeierne og representanter for Forbundets styre til en felles drøftelse", og vi fremholdt, at det haster meget. De svarer, at De ikke finner "det berettiget å foreta seg mere med saken nu".

Alle vore forsøk på å komme til en antagelig ordning underhånden må vi dermed anse som endelig avvist av Dem.

I forbindelse med vor skrivelse av 22.f.m. til Dem og i tilslutning til hvad vi enstemmig har foreholdt Dem mundtlig vil vi da fremheve noen punkter, så disse ikke kan være gjenstand for misforståelse.

"Folk og Land" gir seg utseende av å være et officiøst organ for Forbundet og vore feller og blir derfor også oppfattet således. Dette er ikke riktig. Avisen er Deres privatforetagende, - den redigeres i strid med vore interesser, - og De er ikke villig til å foreta noen forandring. Redaktøren er Deres protegé.

Det er helt på det rene - og manifestert, at Deres "Folk og Land" under den nuværende redaksjon har skadet uhyre dem som er rammet av rettsoppgjøret. Utvivlsomt vil avisens skrivemåte fortsatt i samme tone etter hvert få katastrofale følger.

Den presse, som skal ivareta vore tarv, må over i et annet spor på et langt høyere nivå, journalistisk, intellektuelt, kulturelt.

Den svenske betenkning "Den norska Rättsuppgörelsen", som er muligjort ved store anstrengelser og ved betydelige offre, burde være et mektig bidrag til fremgang for Forbundet og vor felles sak. Men den forsømmelige måte, hvorpå De - tilmotværs for vore advarsler og inntrengende forhåndsher

104067

stillinger - har lansert dette verdifulle responsum, har svekket slagkraften umådelig. Endog før betenkningen er forsvarlig distribuert og uten å være kommet i kontakt med objektivt innstillete anmeldere -- hverken her hjemme eller i utlandet, har De spilt den ugardert ihende på vore verste motstandere, som er personlig implisert i rettsoppgjøret, slik at disse uhemmet har kunnet boltre seg med forvrengninger og insinuasjoner i dagspressen. Og dertil lar De det fremstille, som om betenkningen var en betalt vennetjeneste. På grunnlag av en slik informasjon er det altså opinionen blandt folk blir dannet. Også dette har vi forutsagt overfor Dem, uten at De tar hensyn til det.

Samtidig har De med Deres sanksjon, velsignelse og portrettering ladet Deres avis præstere kommentarer så hoverende, tarvelige og provokative (se spesielt nr. 9 i år), at stemningen i storting og regjering ikke tidligere har vært så oppbragt og hadsk mot oss som nu. Vi vet, at en direkte følge herav er den skjerpete pågang og de skånselsløse inndrivelser, som straks derefter blev satt igang, og som har rammet vore folk - særlig dem i små og vanskelige kår - på det føleligste. Det er nevnt for oss, at også andre sørgelige restriksjoner skal være fremkaldt ved det samme.

Det har også hatt meget uheldige virkninger for oss i langt videre utstrekning og i meget betydningsfulle kretser.

Således er arbeidet for oppreisning i høy grad vanskeliggjort, og undertegnede har konstatert, at avisen Deres har svekket Forbundets anseelse så sterkt, at dets innflytelse for tiden er nærmest illusorisk. Dermed er første omgang tapt og ikke - som avisen skrek opp om - vunnet. Et sørgelig resultat etter all den slitsomme og oppofrende innsats, som er gjort.

Dette er det, vi har søkt å motvirke. Derfor har vi fremkommet med vore advarsler så inntrengende som mulig og henstillet til Dem å tilrettelegge distribusjonen av den svenske betenkning på mest mulig solid basis, omhyggelig og på sikreste måte, - og å foreta en forandring med avisens redaksjon. Men alt har vært forgjeves.

Deres redaktør har ingen naturlig rett til å skrive og polemisere på vore vegne. Hans manglende psykologiske vurderingsevne er like farlig for oss som motpartens negative kontakter.

Og nu vil De altså la dette fortsette i strid med Forbundets og vore fellers dyreste interesser. Tiltrods for at De - på Deres egen oppfordring - er tilbudt som ny redaktør en betydelig kapasitet og med ham verdifulle medarbeidere, som De i møte med oss har fått navngitt.

Dette innebærer en fare, som det er nødvendig å søke avbøtet. Vil De fastholde Deres avvisende holdning, fremtvinger det et oppgjør med avisen som helst burde undgås.

Forøvrig er det heller ikke berettiget, at De har latt redaktøren Deres få egen nøkkel til Forbundets kontor med ukontrollert adgang til

-3-

dets papirer, og at De - tiltrods for innsigelser - stiller kontoret og personalet til disposisjon for hans private foretagender og engagements.

For oss står det således, at spørsmålet kan løses bare på en av to måter: - enten ved at "Folk og Land" går over til et utvidet interessentskap på bred basis og i kontakt med Forbundet og med ny redaktør, - eller at "Folk og Land" opphører og et nytt presseorgan opprettes under ansvarlig ledelse i forbindelse med Forbundet.

Vi anser dette som en livsbetingelse for Forbundet og for effektiv varetagelse av vore fellers tarv.

Endnu en gang henstiller vi til Dem å bidra til at dette kan løses i mindelighet og forståelse.

Erbødigst

for komiteen av 10. mai 1956

(sign.) W. F. K. Christie.

regnskap for Forbundet for Sosial Oppreisning - 1956. -

	<u>Aktiva.</u>	<u>Passiva.</u>
Innventar	kr. 100.00	kr.
Obligasjonskonto	" 50.00	
Innestående i Chr. Bank & Kred.kasse	" 25 539.87	
Debitorer	" 4 144.76	
Kreditorer		" 1182.98
Sambandstrykkeriet - Aktie (2stk.)	" 200.00	
Kapital-konto pr. 31/12-55 -kr.41546.87		
" " ./ u.skudd-56 " 3471.41		" 38.075.46
Kassa - konto	" 1 241.95	
Postgiro- " innestående	" 7 981.86	
	kr.39 258.44 #####	kr.39 258.44 #####

nolf Myrter
(sign.)
kasserer.

Det attesteres at utskriften av såvel Vinning og
Taps konto som Balanse-konto stemmer overens med hovedboken pr. 31/12-56.

Oslo den 31te decbr. 1956
15de Februar 1957.

William Iwe
(sign.)
revisor.

FORBUNDET FOR SOSIAL OPPREISNING.

B u d s j e t t f o r s l a g
for året 1957.

-----000-----

Som det er blitt gjort ellers om årene, er vi også i år henvist til anslagsvis å føre opp de utgifter som de påregnede inntekter er forutsatt å skulle dekke. Forbundsstyret går ut fra at det - om det viser seg nødvendig eller hensiktsmessig - har Landsledelsens fullmakt til å foreta regulering av enkelte budsjettposter i samsvar med de faktiske inntekter.

---000---

Netto utgifter:

	Kr.
1. Bøker, brosjyrer, aviser, ktr.saker,	5.000.-
2. Reiser (skyss og diett),	12.000.-
3. Møter og representasj.,	3.000.-
4. Porto,	3.000.-
5. Telefon, telegr. etc.	2.000.-
6. Div. omkostninger og vedlikehold	6.000.-
7. Husleie, lys, brensel etc.	3.000.-
8. Lønninger	46.000.-
9. Trygdepremier	2.500.-

Tils. kr. 82.500.-

Til medlemmene av styret i Forbundet for Sosial Oppreisning.

Avisen "Folk og Land", som er et privatforetagende utenom Forbundet, redigeres nu således, at den er til bevislig stor skade for vårt forbund og for dem som er rammet av rettsoppgjøret.

En gruppe tidligere betrodde tillitsmenn innen vår bevegelse har derfor gjort henvendelse til avisens eier, som også er forbundets formann, gårdbruker Anders Hafskjold, med inntrengende henstilling om å la foreta en forandring.

I et representativt møte den 10. mai har vi enstemmig fremlagt for ham våre synsmåter og vårt syn, som er bygget på kjensgjerninger av temmelig alarmerende art.

Da styret, som jo står med ansvaret overfor forbundets medlemmer, ennå ikke er blitt informert av formannen, og det haster meget med saken, tillater vi oss herved å sende direkte til styremedlemmene avskrift av den stedfunne korrespondanse mellom den nedsatte komité og herr Hafskjold.

Oslo, den 22. juni 1956

For komiteen

W. F. K. C h r i s t i e

Sendes samtidig til "Folk og Land"s navngitte eiere.

*Kjært.
Litt historie.
Da som alltid iemplant om
herdan og personer
Björnsf.*

Avskrift

Oslo den 18. mai 1956.

er blitt oversatt av H. av 1956.

Til eierne av avisen "Folk og Land",
v/ herr gårdbruker Anders Hafskjold.

Den 10. ds. ble holdt møte til drøftelse av spørsmålet om endring av redaksjonen i "Folk og Land" og avisens fremtidige linjer og holdning.

Deltagerne var:

Disponent, cand. Sigurd Abusdal, murmester Nils H. Andre- sen, major Jørgen Bakke, Oslo/Mysen, o.r.sakfører W.F.K.Christie, fabrikk-eier E. Grill Fasting, Hamar, literat Dagfinn Gjessing, Oslo/Hølen, o.r.sakfører Holge Grønstad (forbundets generalsek- retær), pastor Sig. E. Haga, Lillehammer, ingeniør Frode Halle, disponent Ø. Th. Myklestad, arkitekt Eugen Nielsen, bankdirek- tør Sverre Schlytter Henriksen (forbundets reisesekretær). - På bladeiernes vegne mødte gårdbruker Anders Hafskjold, forbundets formann.

Enstemmig fandt man det av meget tungtveiende grunder nu nødvendig at der fandt sted et redaktørskifte og en omlegning av avisens polemik.

Med tilslutning av herr Hafskjold ble der nedsatt en komite til å fremkomme med tilbud om en ny redaktør og en fast kontrakt med trykkeriet.

Efter henstilling fra komiteen har herr Sigurd Abusdal er- klært seg villig til å overta redaktørstillingen, som han kan tiltre på kort varsel. Komiteen finner herr Abusdal i enhver henseende særdeles velskikket for redaktørstillingen og anbefa- ler på samtliges vegne bladeierne å ansette ham i denne så snart som mulig. Herr Abusdal har også godtatt og gitt sin tilslutning til et presseråd, som kan angi de linjer, som bør følges, og til hvem han kan støtte seg angående alle redaksjonelle spørsmål. Med herr Abusdal som redaktør har komiteen fått tilsagn om med- arbeiderskap og støtte fra en rekke personer, hvis bidrag vil være meget verdifulle.

Komiteen har fått tilsagn om, at trykkeriet vil fortsette å trykke avisen under ny redaktør.

Vi er forbunden for Deres meddelelse, om De gir dette Deres tilslutning. Ønsker De en konferanse, er vi til tjeneste. Man

*er i dette tilfellet som regel ?
Innsats som er på 100 millioner*

-2-

anser det av den største betydning, at en løsning kan skje så snart som mulig.

Det var på møtet et samstemmig ønske, at avisen, som nu må betraktes som et privatforetagende, kan gå over til et utvidet interessentskap på bred basis med flest mulig interessenter, så avisen kan stå i nær kontakt med forbundet og få et mest mulig offisiøst preg.

Komiteen vil derfor meget gjerne få et møte med de nuværende bladeiere for å drøfte spørsmålet om en utvidelse av selskapet og den fremgangsmåte, man bedst bør benytte for en omlegning uten brudd på kontinuiteten av avisens drift. Det er vor oppfatning, at det heldigste vilde være, om overgangen kan skje mest mulig ubemerket og som en naturlig utvikling.

E r b ø d i g s t
på komiteens vegne

W.F.K. Christie
(sign.)

Adr. Borgenveien 33, Vinderen.

Avskrift.

ANDERS HAFSKJOLD

Grette gård

Telefon: 6295

Drammen.

Lier, 23de mai 1956.

Til "Komiteen" nedsatt i møte hos Eugen Nielsen den 10de ds.
v/o.r.sakf. W.F.K. Christie, Oslo.

Har mottatt brev av 18de ds. til eierne av Folk og Land.

Brevet ble oppløst og saken diskutert på Forbundets styremøte 22de ds. Styret var av den mening at noe redaktørskifte nu ikke måtte komme på tale, og fra inntrykk de hadde fra hvert sitt distrikt mente de avisen var godt likt, og det ble også ytret tvil om Abusdal kunne være riktige mann.

Da det i Deres brev ikke foreligger noen opplysninger eller data om Abusdal, synes det hele meg noget for tynt å sammenkalle blaiermøte på. Jeg venter derfor på nærmere opplysninger, både om Abusdal og medarbeiderne før jeg fortar meg noe nærmere.

Med hilsen

Anders Hafskjold
(sign.)

Fra komiteen av 10. mai 1956.

Oslo, den 22. juni 1956.

Herr gårdbruker A n d e r s H a f s k j o l d,
formann i Forbundet for Sosial Oppreisning,
eier av avisen "Folk og Land",
L i e r.

Deres skrivelse av 23. mai d.å. har vært forelagt komiteen og de fleste av de herrer, som deltok i møtet sammen med Dem den 10. mai.

Undertegnede er gitt i oppdrag å sende Dem sådan svarskrivelse:

Det er oss bekjent, at De har forelagt for forbundets styremedlemmer bare Deres egen betraktning som grunnlag for en uttalelse - og ikke de vektige argumenter, som har meldt seg gjennom våre erfaringer, og som vi enstemmig har foreholdt Dem, og at De heller ikke har forelagt spørsmålet om en overgang av "Folk og Land" fra Deres privatforetagende til et organ for Forbundet og vår bevegelse. Forbundets styremedlemmer har derfor ikke fått seg forelagt det tilstrekkelige grunnlag det har krav på, til å kunne gjøre seg opp en berettiget mening om de spørsmål det her gjelder.

Det er ikke av noen betydning, om man på et overfladisk plan kan fremkalle enkeltuttalelser om inntrykk av at "avisen var godt likt". Det gjelder her ganske andre og meget alvorlige forhold med konsekvenser, som har ført til den største skade både for vår sak i sin alminnelighet og for mange, mange av våre feller personlig. For dette må avisens styre og i særdeleshet formannen være ansvarlig.

Våre erfaringer gjennom vidtgående undersøkelser utover landet er, at misnøyen er almen og like stor som den vi har gitt Dem klart uttrykk for. Det gjelder Deres avis "Folk og Land" i sin alminnelighet, og i særdeleshet den tåpelige, smakløse og provokative måte, hvorpå den har skreket opp om den svenske betenkning. Og det gjelder den katastrofale måte, hvorpå De - tross inntrengende advarsler - har latt den svenske betenkning lansere.

Det må derfor være all grunn til å oppta til alvorlig behandling disse spørsmål, og la de opplysninger vi har gitt, og den oppfatning vi tydelig har gitt tilkjenne, bli tillagt vekt.

"Bladringer" som den De etablerte den 7. juni er helt ubekjent med forholdene og uten betydning for saken.

Da formannen representerer forbundets samtlige medlemmer og har som oppgave også å kommunisere fraksjonenes forskjellige syn og synsmåter, må vi henstille til Dem å gi styremedlemmene anledning til selv å få saken utredet, så de kan få ta en objektivt betonet stilling til spørsmålet, med det ansvar de er forlenet med ved å ta på seg styrehvervet.

Det er oss meddelt, at De fremstiller vårt kollegium som en "Oslo-klikk". Det forundrer oss, at De er så ubekjent med vår bevegelses historie, at De ikke kjenner til at det her gjelder personer som innen bevegelsen - helt fra dens stiftelse i 1933 - har gjort betydningsfull positiv innsats i høyt betrodde stillinger og tillitsverv, og som uavhengig av hverandre er kommet til samme resultater og innstilling. Når vi nu trer frem til beskyttelse av bevegelsen og dens feller, er det i bevisstheten om, at den måte hvorpå avisen nu ledes med tilslutning av og under beskyttelse av forbundets formann, er uten rot i bevegelsens fortid og uten full forståelse av dens ånd, - og at avisen, slik den nu redigeres, positivt skader arbeidet for å vinne frem til oppreisning for dem rettsoppgjøret har rammet så hardt.

Det spørsmål som nu er av øyeblikkelig påtrengende aktualitet, er "Folk og Land"s omlegning med redaktørskifte, overgang til organ for forbundet på bred basis eller fortsatte eksistens i det hele tatt. Det er derfor vi har henvendt oss til Dem som den ansvarlige; det er høyst skadelig at avisen får fortsette som nu inntil nytt landsmøte kan avholdes.

Det siste avsnitt i Deres brev lar oss tro at De er åpen for å delta i enda ett forsøk på å få disse ting ordnet i minnelighet til gagn for forbundet og for dem som er rammet av rettsoppgjøret. Den splittelse avisen nu bringer, vil da forhåpentlig også kunne avbøtes.

Vi er derfor villige til å delta i et møte med bladeierne og representanter for forbundets styre til en felles drøftelse. Etter meget viktige opplysninger av aller største verdi, som undertegnede har fått, tillater vi oss å presisere at det haster meget.

Siden Sigurd Abusdal er Dem ukjent, vedlegger vi her en oversikt over hans tidligere virke og hans kvalifikasjoner, som er av usedvanlig høy kvalitet og gir særlige betingelser for en dyktig,

sikker og effektiv redaksjon.

De støtter Abusdal vil få, ønsker ikke sine navn trukket frem, når de ikke skriver under fullt navn, hva der vel er forståelig av flere grunner; og det er heller ikke nødvendig. Med de høye kvalifikasjoner Sigurd Abusdal sitter inne med - både i og for seg og i forhold til andre presse menn - skulle det også være helt overflødig.

Vi er forbundne for å høre fra Dem så snart som mulig.

E r b ø d i g s t
for komiteen

W.F.K. C h r i s t i e.

Bilag.

P.S. Da saken er av presserende art, har vi samtidig hermed sendt direkte til styrets medlemmer og til avisens navngitte eiere korrespondansen med følgeskrivelse som vedlagt i avskrift.

D.s.

V i t a
for
Sigurd Abusdal.

Født 21/5-05 i Byglandsfjord, sønn av skogeier Olaf G. Abusdal og Kari f. Faret. Gift 1934 m/Ingeborg v. Werlhof. 2 barn.

Artium 1926, filosofieksamen 1927, studerte filologi 1926-28, jus 1928-29, filologi 1929-32 ved Oslo Universitet. 1928-29 redaksjonssekretær i "Trafikkbladet" (startet som organ for Norges Rutebileieres Forbund, arbeidsfeltet i 1929 overtatt av "Motorliv"), assisterte fra 1930 professor Georg Alexander Seippel med innsamling og vurdering av Setesdalsstev (krever kjennskap til 7-8 dialekter), spesialstudier for magistergraden i kulturhistorie i Stockholm, København, Berlin, Dresden, Meissen og Paris, handelskurs 1932, salgsrepresentant for Sætre & Sauesund Preserving Comp., varetok sin mors interesser i firmaet Olaf G. Abusdal & Co. fra 1933-40. Aktivt medlem av Fedrelandslaget fra starten i 1925, fra 1936 medlem av Fedrelandslagets landsråd, medarbeider og litteraturanmelder i "Fylkingen", sommeren 1940 oversetter og konsulent i Norsk Rikskringkasting, høsten 1940 programsekretær, foredragssjef (leder av "Opplysningsavdelingen"), 1944-45 sjefsekretær og stedfortredende programdirektør (fungerte som programdirektør i Karl Aagaard Østvigs fravær og hadde eneansvaret i NRK i de kritiske maidagene 1945).

Ilebu 1945-47, organiserte undervisningen i leiren og fikk opprettet kontakt med korrespondanseskolene (375 elever), kom ut 1947, tok forskjellig slags arbeid, var en tid formatlegger i Mallingske boktrykkeri (Aas & Wahl), utenlandskorrespondent i et motorfirma, f.t. disponent i et agenturfirma.

Fra gymnasietiden av holdt hundrevis av foredrag over litterære/politiske emner, diverse oversettelser, vunnet 5 inter-skandinaviske oversettelseskonkurranser (dikt og prosa), deltok i 1930 i konkurranse om Hartvig Lassens gullmedalje med en avhandling om "Skandinavismen i Norge før 1845". Medaljen ble ikke utdelt, fordi Abusdals dokumentmappe med samtlige kildeangivelser og fotnoter ble stjålet 2 dager før innleveringsfristens utløp. Avhandlingen fikk imidlertid hederlig omtale

på Universitetets årsfest. Skrev i Rieber-Mohns redaktørtid flere politiske ledere i Christianssands Tidende, forskjellige inserater i dagspressen, både i lokalpressen og i Aftenposten og Tidens Tegn. (Hans artikkel i Tidens Tegn for 10. mai 1939 vakte betydelig interesse om emnet: Løsning av flyktningproblemet.) Han har skrevet en avhandling om "Goethe i norsk litteratur" (et pionérarbeid på området) - et ekstrakt av avhandlingen ble under krigen trykt i "Deutsche Monatshefte in Norwegen", diverse artikler under psevdonym (bl.a. Torberg Skavhogg) i aviser og tidsskrifter, den litterære oversikt i "Das Norwegen Jahrbuch", flere foredrag og hørespill i norsk og tysk radio, norsk litteraturhistorie til repetisjonsbruk, forelesninger over norsk litteratur for den høyere skole, forelesninger over felles kulturrøtter og symbolisme.

Vita 1940-45.

Norsk Rikskringkasting:

Som foredragssjef redigerte han bl.a. følgende foredragsserier, senere utgitt på Stenersens Forlag:

- "Sund ernæring under blokadeforhold" (Universitetets og høyskolenes radioforedrag)
- "Retten og næringslivet" " "
- "Vaktskiftet i kunstlivet"
- "Til vår egen stamme"
- "Landet gir oss mer enn vi visste"
- "Kulturelt ansvar"
- "Verdensrevolusjonen og vi"
- "Skog og jord - veien til sjølbergning"
- "Ungdommen og fremtiden" (Aktuelle befolkningsproblemer)
- "Veien til Norges frihet"
- "Den nye tid" og "Norsk åndsliv på vegen heim".

Som sjef for foredragsavdelingen redigerte han skolekringkastingens programhefter (3 årg.)

Som medlem av Kultur-rådet fikk han i oppdrag å utarbeide en plan for samarbeid mellom presse og vitenskap (1944). Hans plan ble godkjent og gikk senere inn som ledd i det arbeidsprogram den nyutnevnte professor dr. Eyvind Mehle la frem til bruk for den nye undervisningsseksjon ved Universitetet: pressevitenskap. Såvidt vites er en vesentlig del av planen i bruk den dag i dag.

Nasjonal Samling, Riksledelsen.

Med permisjon fra NRK ledet Abusdal en tid Nasjonal Samlings Teoretiske Kontor. Han utarbeidet "Nasjonal Samlings teoretiske retningslinjer" (trykt i NS Månedshefte og som særtrykk). I redaktør Einar Syvertsens permisjonstid ($\frac{3}{4}$ år) redigerte han NS Månedshefte og skrev selv flere artikler og bokanmeldelser. Han lot i denne tiden utarbeide "Politisk Sakliste", en bok på ca. 500 sider (Brage Forlag) og "Nasjonalsosialismens historie" (forelå i 1945 bare i manuskript (Brage Forlag, inneholder Ø. Myklestad).

Han holdt en rekke forelesninger og foredrag ved partiets skoler, kurser og større møter. Kontoret hadde konsulær virksomhet for partiets politiske skribenter. I denne tiden skrev han stadig i partiets publikasjoner og i tidsskriftet "Ragnarok". Som representant for partiets generalsekretær foretok han den høytidelige åpning av skolen i Værdal og skapte rammen om fylkesførerskiftet i Nord-Trøndelag. Det er kjent at han med diplomatisk smidighet fikk løst mange floker som var oppstått i Nord-Trøndelag i forb. m. unntakstilstanden, forholdet til kirken, skolen, - tyskerne og Nasjonal Samlings Riksledelse.

Ved fylkesførerskiftet i Mørefylkene våren 1944 møtte han som generalsekretærens representant i Ålesund som stevnets hovedtaler. Han utarbeidet planene for partiets politiske forelesningsinstitutt og hadde nettopp avsluttet dette arbeid da han ble kalt tilbake til Kringkastingen som sjefsekretær og stedfortredende programdirektør.

Som aktoratets vitner mot ham i "landssviksaken" møtte flere av Kringkastingens medarbeidere, og alle ga ham særdeles gode skussmål. Dette gjalt især programredaktør, lektor Wildhagen, som sa at det beste Kringkastingen sendte ut under krigen, skrev seg fra Sigurd Abusdal. Han kjente også til at A. ikke var blitt ansatt i Kringkastingen p.g.a. medlemskap i NS, og han visste at om det var hendt noe galt i Kringkastingen under krigen, så var han på det rene med at det iallfall ikke skrev seg fra Abusdal. Dette er sterke ord fra en mann i hvis stilling Abusdal kom til å sitte under krigen.

Avskrift

ANDERS HAFSKJOLD
Grette gård
Telefon: 6295
Drammen.

Lier, 28de juni 1956

Til "Komiteen"
v/herr W.F.K. Christie.

Brev av 22de ds. er mottatt.

Da saken ble behandlet inngående på siste styremøte i Forbundet, finner jeg ikke at det er fremkommet nye momenter som gjør det berettiget å fåreta seg mere med saken nu. Den ble også, som De nevner, behandlet på et møte den 7de juni, hvor også bladets eiere var til stede.

Som nevnt var saken oppe på siste styremøte i Forbundet, hvor jeg selvsakt fremla mine "egne betraktninger", riktignok støttet av de noteringer jeg festet på papiret hos Eugen Nielsen. Grønstad og Schlytter Henriksen som begge var til stede på møte den 10.mai var også tilstede på styremøte og hadde da full anledning til å korigere eller supelere meg, Schlytter Henriksen hadde da også ordet flere ganger. Resultatet av møtet forstår jeg De kjenner.

Det er med interesse jeg har lest S.Abudals Vita. Det fremgår riktignok at han lite har vært redaktør, men med så mange vekslende ærfaringer burde det være en kunskapsrik mann.

Det skuffer meg, og svekker selvsakt Deres fremstilling, at De ikke tør nevne navn på de nye medarbeidere.

Som jeg har nevnt til Dem før så er det mangel på samarbeide som svekker vår sak mest. Jeg trodde engang at det skulle lykkes å fått et samarbeide også i denne sak, men ser det fortiden håpløst.

Med hilsen
Anders Hafskjold
(sign.)